

”سنتشت مٹی کی سریشٹ آسن پر آسینِ ہونی کی لیٹی

پرسن چت، نشچنت آتما بنو“

آج باپ دادا اپنی چارون اور کی سنتشت مٹیوں کو دیک رہی تھی۔ سنگر یگ تھی سین سنتشت رہنی اور سنتشت بنانی کا یگ۔ برہمٹ جیون کی وشیشنا تھی سنتشتنا۔ سنتشتنا سین بڑی تی بڑا خزانہ تھی۔ سنتشتنا سین برہمٹ جیون کی پبورتی کی پرسنتلی تھی۔ اس پرسنتلی سین وشیش آتما سہج بن جاتی تھی۔ سنتشتنا کی پرسنتلی نہین تو وشیش آتما کھلا نہین سکتی تھی۔ آج کلہ دو پرکار کی پرسنتلی گائی جاتی تھی، ایک شریرک پرسنتلی، دوسری پوزیشن کی پرسنتلی۔ برہمٹ جیون پر جس برہمٹ آتما پر سنتشتنا کی مہانتا تھی، اُسکی صورت پر، اُنکی چھری پر پی سنتشتنا کی پرسنتلی دکائی دیتی تھی اور سریشٹ استی کی پوزیشن کی پرسنتلی دکائی دیتی تھی۔ سنتشتنا کا آڈار تھی باپ دواران پراپت ہوئی سرو پراپتیوں پر پپورتا ارتات سنتشتنا۔ آسنتشتنا کا کارٹ پراپتی ہوتی تھی۔ سنتشتنا کا کارٹ تھی سرو پراپتیان۔ اس لیٹی باپ دادا نین آپ سپی برہمٹ بچون کو برہمٹ جنم ہوتی سین پورا ورثا دی دیتا نان۔ یا کسکو تورا، کسکو بہت دیتا؟ باپ دادا سدیو سپ بچون کو یہی کھتی ک باپ اور ورثی کو یاد کرنا تھی۔ ورثا تھی سرو پراپتیان۔ اس سرو شکتیان پی آ جاتی، گٹ پی آ جاتی، گیان پی آ جاتا تھی۔ سرو شکتیان، سرو گٹ اور سمپورٹ گیان۔ صرف گیان نہین، لیکن سمپورٹ گیان۔ صرف شکتیان اور گٹ نہین لیکن سرو گٹ اور سرو شکتیان تھی، تو ورثا سرو ارتات سمپنتا کا تھی۔ کوئی کمی نہین تھی۔ ہر برہمٹ بچی کو پورا ورثا ملنا تھی، اڈورا نہین۔ سرو گٹوں پر سین دو گٹ آپکو، دو گٹ اسکو اُسی نہین بانٹا تھی۔ فل ورثا ارتات سمپنتا، سمپورٹنا۔ جب ہرایک کو پورا ورثا ملتا تھی تو جہان سرو پراپتی تھی وہان سنتشتنا ہونگی۔ باپ دادا سرو برہمٹوں کی سنتشتنا کی پرسنتلی دیک رہی تھی ک کھان تک یہ پرسنتلی آتی تھی۔ برہمٹ جیون پر آسنتشتنا کا نام نشان نہین۔ برہمٹ جیون کا مزا تھی تو اس پرسنتلی پر تھی۔ یہی مزی کی جیون تھی، موچ کی جیون تھی۔

تپسیا کا ارت سین تھی سنتشتنا کی پرسنتلی نئون پر، چھڑی پر، چلن پر دکائی دی۔ اُسی سنتشت مٹیوں کی مالہا بناء رہی تھی۔ کتنی مالہا بنی ہونگی؟ سنتشت مٹی ارتات بی داغ مٹی۔ سنتشتنا کی نشانی تھی، سنتشت آتما سدا پرسنچت سیم کو پی انیو کرینگی اور دوسری پی پرسن ہونگی۔ پرسنچت استی پر پرسنچت نہین ہوتا۔ ایک ہوتا تھی پرسنچت، دوسرا تھی پرسنچت۔ پرسن ارتات کوٹشچن۔ پرسنچت ڈراما کی نالیجفل ہونی کی کارٹ پرسن رہتا، پرسن نہین کرتا۔ جو پی پرسن اپنی پرت یا کسکی پرت پی اُنتا اُسکا اُتر سیم کو پھلی آتا۔ پھلی پی سُنایا تا وات (کیا) اور وا (کیون) نہین، لیکن دات۔ کیا، کیون نہین، فل استاپ بندو، ایک سیکند پر وستار، ایک سیکند پر سار۔ اُسا پرسنچت سدا نشچنت رہتا تھی۔ تو چیک کرو، اُسی نشانیان مجھ سنتشت مٹی پر تھی؟ باپ دادا نین تو سیکو سنتشت مٹی کا ٹائٹل دیتا تھی۔ تو باپ دادا پوچ رہی تھی ک ہی سنتشت مٹیوں، سدا سنتشت ہو؟ قر پرسن تھی، سیم سین ارتات سیم کی پرشارت سین، سیم کی سنسکار پریورتن کی پرشارت سین، سیم کی

پرشارت ڪي پرسينٽيج ۾، اسٽيج ۾ سدا سنٽشت هو؟ اڃا دوسرا پرسن، سِير ڪي منسا، واڇا اؤر ڪرم، آرٿاٽ سنٺڊ سمپرڪ دواران شيوا ۾ سدا سنٽشت هو؟ ٽينون هيٺ شيوا، صرف ايڪ شيوا نهيٺ. ٽينون هيٺ شيوا ۾ اؤر سدا سنٽشت هو؟ سوچ رهي هئ، اُپني ڪو ڊيڪ رهي هئ ڪ ڪهان تڪ سنٽشت هئ؟ اڇا، ٽيسرا پرسن، سرو آتمائون ڪي سنٺڊ سمپرڪ ۾ سِير دواران وا سرو دواران سدا سنٽشت هو؟ ڪيونڪ ٽپسيا ورش ۾ ٽپسيا ڪا، سڦلٽا ڪا ڦل يهي پراپت ڪرنا هئ. سِير ۾، شيوا ۾ اؤر سرو ۾ سنٽشتا. چار گھنٽا تو يوگ ڪيٽا، بهت اڇا، اؤر چار سين آن گھنٽا تڪ پي پھونچ جائينگي. يھ پي بهت اڇا، يوگ ڪا سڌي سوروپ هو. يوگ وڌي هئ. ليڪن اس وڌي سين سڌي ڪيا ملي؟ يوگ لگانا يھ وڌي هئ، يوگ ڪي پراپتي يھ سڌي هئ. تو جئسي 8 گھنٽي ڪا لڪش رکا هئ تو ڪم سين ڪم يھ ٽين پرڪار ڪي سنٽشتا ڪي سڌي ڪا سپشت سریشٽ لڪش رکو. ڪئين بچي سِير ڪو ميٿان منو موافق پي سنٽشت سمجھتي هئ. اٽسي سنٽشت نهيٺ بنا. ايڪ هئ دل ماني، دوسرا هئ دماغ ماني. دماغ سين اُپني ڪو سمجھتي سنٽشت هئ هيٺ، ڪيا پرواه هئ. هر تو بي پرواه هئ. تو دماغ سين سِير ڪو سنٽشت سمجھنا. اٽسي سنٽشتا نهيٺ، يٿارت سمجھنا. سنٽشتا ڪي نشانين سِير ۾ اُنيو هو. چت سدا پرسن هو، پرسنلتي هو. سِير ڪو پرسنلتي سمجھي اؤر دوسري نهيٺ سمجھي اسڪو ڪها جاتا هئ، ميٿان منو. اٽسي سنٽشت نهيٺ. ليڪن يٿارت اُنيو دواران سنٽشت آتما بنو. سنٽشتا آرٿاٽ دل دماغ سدا آرام ۾ هونگي. سُڪ چئن ڪي اسٽي ۾ هونگي. بي چئن نهيٺ هونگي. سُڪ چئن هونگا. اٽسي سنٽشت مٿيان سدا باپ ڪي مستڪ ۾ مستڪ مٿيون سمان چمڪتي هئ. تو سِير ڪو چيڪ ڪرو. سنٽشتا باپ ڪي اؤر سرو ڪي دُعائين دلائي هئ. سنٽشت آتما سميه پرت سميه سدا اُپني ڪو باپ اؤر سرو ڪي دُعائون ڪي ومان ۾ اُرتا هون اُنيو ڪرينگا. يھ دُعائين اُنڪا ومان هئ. سدا اُپني ڪو ومان ۾ اُرتا هون اُنيو ڪرينگا. دُعا مانگينگا نهيٺ، ليڪن دُعائين سِير اُسڪي آگي سته هيٺ آئينگي. اٽسي سنٽشت مٿي آرٿاٽ سڌي سوروپ ٽپسوي. اَلپ ڪال ڪي سڌيان نهيٺ، يھ اوناڻي اؤر روحاني سڌيان هئ. اٽسي سنٽشت مٿيون ڪو ڊيڪ رهي ٿي. هرايڪ اُپني آپ سين پوچي، مئن ڪوئن؟ ٽپسيا ورش ڪا اُمنگ اُتساه تو اڇا هئ. هرايڪ يٿا شڪتي ڪر پي رهي هئ. اؤر آگي ڪي ليئي پي اُتساه هئ. يھ اُتساه بهت اڇا هئ. اُپي ٽپسيا دواران پراپنيون ڪو سِير اُپني جيون ۾ اؤر سرو ڪي سنٺڊ سمپرڪ ۾ پرتڪيه ڪرو. اُپني آپ ۾ اُنيو ڪرتي هو ليڪن اُنيو ڪو صرف من ٻڌي سين اُنيو ڪيٽا، يهان تڪ نهيٺ رکو. اُنڪو چلن اؤر چھري تڪ لائو، سنٺڊ سمپرڪ تڪ لائو. تب پھلي سِير ۾ پرتڪيه هونگي. ڦر سنٺڊ ۾ پرتڪيه هونگي ڦر وشو ڪي اسٽيج پر پرتڪيه هونگي. تب پرتڪيتا ڪا نغارا بجينگا. جئسي آپڪي يادگار شاسترون ۾ ڪھتي هئ، شڪر نين ٽيسري اُنڪ کولي اؤر وناش هو ڪيا. تو شڪر آرٿاٽ اشريري ٽپسوي روپ. وڪارون روپي سانپ ڪو گلي ڪا هار بنا ڏيئا. سدا اونچي اسٽني اؤر اونچي آسنڌاري. يھ ٽيسري اُنڪ آرٿاٽ سمپورٽا ڪي اُنڪ، سمپنٽا ڪي اُنڪ. جب آپ ٽپسوي سمپن، سمپورٽ اسٽني سين وشو پريورٽن ڪا سنڪلپ ڪرينگي تو يھ پرتڪي پي سمپورٽ هلچل ڪي ڊانس ڪرينگي. اُپڌرو مچاني ڪي ڊانس ڪرينگي. آپ اچل هونگي. اؤر وه هلچل ۾ هونگي ڪيونڪ اُتني ساري وشو ڪي صفائي ڪوئن ڪرينگا؟ منش آتماين ڪر سڪتي هئ؟ يھ وايو، ڌرتي، سمندر، جل - اُنڪي هلچل هيٺ صفائي

ڪرينگي. تو ائسي سمپورڻا ڪي اِستتي اِس تپسيا سين بناني هئ. پر ڪرتي پي آپڪا سنڪلپ سين آرڊر تب مانينگي جب پهلي آپڪي سيم ڪي، سدا ڪي سهيوگي ڪرم اندريان من ٻڌي سنسڪار آرڊر مانينگي. اَگر سيم ڪي سدا ڪي سهيوگي آرڊر نهين مانتي تو پر ڪرتي ڪيا آرڊر مانينگي. اتني پاورفل تپسيا ڪي اونچي اِستتي هو جو سرو ڪي ايڪ سنڪلپ، ايڪ سميه پر اُتپن هو. سيڪنڊ ڪا سنڪلپ هو، ”پريورتن“، اؤر پر ڪرتي حاضر هو جائي. جئسي آپ برهمڻ آتمائين وشو ڪي سرو آتمائون ڪي ليئي ايڪ هين ٽائيم ورلڊ پيس ڪا يوگ ڪرتي هو نان. تو سبي ڪا ايڪ سميه اؤر ايڪ هين سنڪلپ يادگار رهتا هئ. ائسي سرو ڪي ايڪ سنڪلپ سين پر ڪرتي هلچل ڪي ڊانس شروع ڪر دينگي. اِس ليئي ڪهتي هين هو، سو پريورتن سين وشو پريورتن. تو يه پُراڻي دنيا سين نئين دنيا پريورتن ڪئسي هونگي؟ آپ سرو ڪي شڪتيشالي سنڪلپ سين سنگت روپ سين جب سڀڪا ايڪ سنڪلپ اُتپن هونگا. تب پريورتن هونگا. تو سمجها ڪيا ڪرنا هئ؟ تپسيا اِسڪو ڪها جاتا هئ. اچا.

باپ دادا ڊبل وديشي بچون ڪو ڊيڪ سدا هرشت رهتي هئ. ائسي نهين ڪ پارتو اسيون ڪو ڊيڪ هرشت نهين هوتي. اُپي ڊبل وديشيون ڪا ٿرن هئ اِس ليئي ڪهتي هئ. پارت پر تو باپ سدا پرسن هئ. تب تو پارت ۾ آئي هئ. اؤر آپ سڀڪو پي پارتو اسي بنا ڏيئا هئ. اِس سميه آپ سبي وديشي هو يا پارتو اسي هو. پارتو اسي ۾ پي مڌوبن و اسي. مڌوبن و اسي بنا اچا لگتا هئ. اُپي جلدي جلدي شيوا پوري ڪرو تو مڌوبن و اسي بن هين جائينگي. ساري وديش ۾ سنديش جلدي جلدي ڊيڪر پورا ڪرو. ڦر يهان آئينگي تو ڦر پيچينگي نهين. تب تڪ اِستان پي بن جائينگي. ڊيڪو مٿدان تو لنبا چوڙا (پيس پارڪ) پرا هين هئ، وهان پهلي سين پر ٻنڌ ڪر لينگي ڦر آپڪو تڪليف نهين هونگي. ليڪن جب ائسا سميه آئينگا اُس سميه اُپني اُتچي پر پي سو جائينگي. ڪتيا نهين لينگي. وه سميه هين اؤر هونگا. يه سميه اؤر هئ. اُپي تو شيوا ڪا ايڪ هين سميه پر، منسا و اچا ڪرمڻا اِڪنا سنڪلپ هو تب هئ شيوا ڪي تيور گتي. منسا دواران پاورفل، واڻي دواران ناليچفل، سنڀنڌ سمپرڪ اَرڻات ڪرم دواران لوفل. يه تينون اُنيوتيان ايڪ هين سميه پر اِڪني هو. اِسڪو ڪها جاتا هئ، تيور گتي ڪي شيوا.

اچا تن سين نيڪ هئ، من سين نيڪ هئ؟ ڦر پي ڏور ڏور سين آتي هئ تو باپ دادا پي ڏور سين آئي هونئي بچون ڪو خوش ڊيڪ خوش هوتي هئ. ڦر پي ڏور سين آني والي اچي هو. ڪيونڪ ومان ۾ آتي هو. جو اِس ڪلپ ۾ پهلي وار آئي هئ انهن ڪو باپ دادا وشيش يادپيار دي رهي هئ. ڦر پي همت والي اچي هئ. يهان سين جاتي هين ٽڪيت ڪا اِڪنا ڪرتي هئ اؤر آ جاتي هئ. يه پي ايڪ ياد ڪي وڌي هئ. جانا هئ، جانا هئ... يهان آتي هو تو سوچتي هو وديش جانا هئ ڦر جاني ڪي سات آنا سوچتي هو. ائسا پي ٽائيم آنا هين هئ، جو گور نمينت پي سمجهينگي ڪ اَبو ڪي شوپا يه برهمڻ آتمائين هين هئ. اچا.

چارون اور ڪي سرو مهان سنتشت آتمائون ڪو، سدا پرسنچت نشچنت رهنی
والي سريشت آتمائون ڪو، سدا ايڪ هين سميه تين شيوا ڪرني والي تيور گتي ڪي
شيواڌاري آتمائون ڪو، سدا سريشت اِستتي ڪي اسنڌاري تپسوي آتمائون ڪو باپ
دادا ڪا يادپيار اؤر نمستي.

پارٽيون کي ساٿ آويڪٽ باپ دادا کي ملاقات:-

سڀي آڀني ڪو هولي هنس سمجھتي هو؟ هولي هنس ڪا وڌيش ڪرم ڪيا هئ؟ (هرايڪ نين سُنڀا) جو وڌيشنائين سُنڀي وهه پرنڪٽيڪل ۾ ڪرم ۾ آڀي هئ؟ ڪيونڪ سِواءِ آڀ برهمنون ڪي هولي هنس اؤر ڪوئن هو سڪتا هئ؟ اس ليئي ڦلڪ سين ڪهو. جيئي باپ سدا هين پيوٽر هئ، سدا سرو شڪتبان ڪرم ۾ لائي هئ، ائسي هين آڀ هولي هنس پي سرو شڪتبان پرنڪٽيڪل ۾ لائي والي اؤر سدا پوٽر هئ. ٿي اؤر سدا رهينگي. تينون هين ڪال ياد هئ نان؟ باپ دادا بچون ڪا اٺيڪ بار بجايا هوئا پارت ديڪ هرشت هوتي هئ. اس ليئي مشڪل نهين لگتا هئ نان. ماسٽر سرو شڪتبان ڪي آڀي ڪيي مشڪل شبد سوڀن ۾ پي نهين آ سڪتا. برهمنون ڪي ڊڪشنري ۾ مشڪل آڪير هئ؟ ڪهان چوٽي آڪيرون ۾ تو نهين هئ؟ مايا ڪي پي ناليجفل هو گئي هو نان؟ جهان ڦل هئ وهان فيل نهين هو سڪتي. فيل هوني ڪا ڪارڻ ڪيا هوئا هئ؟ جانتني هوئي پي فيل ڪيون هوتي هو؟ آگر ڪوئي جانتا پي هو اؤر فيل پي هوئا هئ تو اسي ڪيا ڪهينگي؟ ڪوئي پي بات هوتي هئ تو فيل هوني ڪا ڪارڻ هئ ڪ ڪوئي نه ڪوئي بات فيل ڪر ليتي هو. فيلنگ ڪا ڦلو هو جاتا هئ. اؤر ڦلو ڪيا ڪرتا هئ، پتا هئ؟ ڪمزور ڪر ديتا هئ. اسپر بات چوٽي هوتي هئ ليڪن بڙي بن جاتي هئ تو آڀي ڦل بنو. فيل نهين هونا هئ، پاس هونا هئ. جو پي بات هوتي هئ اسي پاس ڪرتي چلو تو پاس وٽ آنر هو جائينگي. تو پاس ڪرنا هئ، پاس هونا هئ اؤر پاس رهنا هئ. جب ڦلڪ سين ڪهتي هو ڪ باپ دادا سين جتنا ميرا پيار هئ اٿنا اؤر ڪسي ڪا نهين هئ. تو جب پيار هئ تو پاس رهنا هئ يا دؤر رهنا هئ؟ تو پاس رهنا هئ اؤر پاس هونا هئ. يو. ڪي. والي تو باپ دادا ڪي سرو آشائون ڪو پورڻ ڪرني والي هو نان. سڀ سين نمبرون باپ ڪي شپ آشا ڪوئسي هئ؟ خاص يو. ڪي. والون ڪي ليئي ڪهه رهي هئ. بڙي بڙي مائڪ لائي هئ. جو باپ ڪو پرتڪيه ڪرني ڪي نمت بني اؤر باپ ڪي نزديڪ آئي. آڀي يو. ڪي. ۾، اميريڪا ۾ اؤر پي وڌيش ڪي ديشون ۾ مائڪ نڪلي ضرور هئ ليڪن ايڪ هئ سهيوگي اؤر دوسري هئ سهيوگي سمپ والي. تو ائسي مائڪ تيار ڪرو. وئسي شيوا ۾ ورتي آڀي هو رهي هئ، هوتي پي رهينگي. آڀا، رشيوا والي چوٽي بچي هئ ليڪن لڪي هئ. آڀڪا باپ سين ڪتتا پيار هئ! آڀا هئ باپ دادا بچون ڪي همت پر خوش هئ. آڀي محنت پوڻ گئي نان. آڀا.

وردان - هر سنڪلپ، بول اؤر ڪرم دواران پڻ ڪرم ڪرني والي دعائون ڪي اڌڪاري پو

آڀني آڀ سين يهه دري سنڪلپ ڪرو ڪ ساري دن ۾ سنڪلپ دواران، بول دواران، ڪرم دواران پڻ آتما بن پڻ هين ڪرينگي. پڻ ڪا پرتڪيه ڦل هئ هر آتما ڪي دعائين. تو هر سنڪلپ ۾، بول ۾ دعائين جمع هو. سنبنڌ سمپرڪ سين دل سين سهيوگ ڪي شڪريا نڪلي. ائسي دعائون ڪي اڌڪاري هين وشو پريورتن ڪي نمت بنتي هئ. انهين هين پرائيز ملتي هئ.

سلوگن - سدا ايڪ باپ ڪي ڪمپني ۾ رهو اؤر باپ ڪو آڀنا ڪمپنين بنائو، يهي سرپشتا هئ.